

उद्योगधंदे, बँकिंग,
अर्थशास्त्र, व्यापार,
सहकार, इत्यादि
विषयांस वाहिलेले
एकमेव मराठी
साप्ताहिक
स्थापना : १९३५

अर्थ

“अर्थ एव प्रधानः” इति कौटिल्यः अर्थसूत्रौ धर्मकामाविति ।
—कौटिलीय अर्थशास्त्र

प्रत्येक बुधवारी
प्रसिद्ध होते.
वर्गणीचे दर :
वार्षिक : ६ रु.
सहामाही : ३ रु.
किरकोळ : २ आ.
दुर्गाधिवास, पुणे ४.

LICENSED TO POST WITHOUT
PREPAYMENT
R. G. No. B. 3134. Licence No. 53.

वर्ष १२

पुणे, बुधवार तारीख १५ ऑगस्ट, १९५६

अंक ३३

विविध माहिती

बोटीचीं एंजिनं तयार करा—भारतीय सरकारने परदेशीय कारखानदारांच्या साहाय्याने बोटींना लागणारी यंत्रसामुग्री व एंजिनं तयार करण्याचा कारखाना काढण्याची व्यवस्था करावी असे श्री. एम. ए. मास्टर ह्यांनी सुचविले आहे. ते असेहि म्हणाले की, १९६१ पर्यंत भारताला निदान ३०० सामुद्रिक एंजिनअर्सची गरज लागेल.

बाहिन्यांना तांत्रिक शिक्षण—ऑल इंडिया फेडरेशन ऑफ दि डेफ ह्या संस्थेच्या कार्यकारी कमिटीची बैठक दिल्ली येथे भरली होती. बाहिन्यांना तांत्रिक शिक्षण देण्यासाठी एक मध्यवर्ती शिक्षणसंस्था काढण्याचे कमिटीने ठरविले आहे. संस्थेसाठी १ लाख रुपये खर्च येईल. शिक्षणाच्या काळांत विद्यार्थ्यांना जगण्यापुरतें वेतनहि देण्यांत येईल.

राज्यपुनर्रचना कमिशनचा खर्च—मध्यवर्ती सरकारने नेमलेल्या राज्यपुनर्रचना कमिशनच्या कामासाठी १०,२२,२६६ रुपये खर्च आला, अशी माहिती राज्यसभेत सरकारतर्फे सांगण्यांत आली. सरदार पणणाकर ह्यांनी प्रवासखर्च म्हणून ११,५५६ रुपये घेतले. अध्यक्ष श्री. फझलअल्ली ह्यांनी ९,३४६ रुपये घेतले आणि पं. कुंभार ह्यांनी ५,०४६ रुपये घेतले.

पुरांना आळा घालण्याचे प्रयत्न—ठिकठिकाणी येणाऱ्या पुरांना आळा घालण्यासाठी चालू पावसाळा संपल्यानंतर सौराष्ट्र सरकारने ४४ कामे हाती घेण्याचे ठरविले आहे. जामनगर शहराचा पुगामून वचाव करण्याची योजना सर्वांत मोठी असून तीसाठी ७,३८,००० रुपये मंजूर करण्यांत आले आहेत. राजकोटच्या वचावाच्या योजनेसाठी ३,२४,००० रुपये खर्च करण्यांत येणार आहेत.

बोटींच्या तुटवड्याचा परिणाम—भारतीय सरकारने आपल्या विकासाच्या योजना पार पाडण्यासाठी युरोप व अमेरिका ह्यांच्याकडून बरीच यंत्रसामुग्री मागविलेली आहे. पण ही यंत्रसामुग्री वाहतुकीच्या बोटींची टंचाई असल्यामुळे बंदरांतून पडून आहे. ती वेळेवर हाती न आल्यास विकासयोजनांच्या कार्यांत बराच अडथळा उत्पन्न होईल.

मध्य भारतामधील कंपन्यांचा कारभार—इंदूर येथील स्टॉक अँड शेअर-होल्डर्स असोसिएशनचे उपाध्यक्ष श्री. तिवाटिआ ह्यांनी मध्यभारतामधील कंपन्यांत मॅनेजिंग एजंटसच्या जागी मॅनेजिंग डायरेक्टर्स नेमण्याची प्रथा वाढत आहे, अशी तक्रार केली आहे. ह्या बंदलांमुळे भागदारांत काळजीचे वातावरण उत्पन्न झाले आहे. परंतु कंपन्यांच्या कायद्याच्या कठमार्गांना धुडकाऊन लावण्याच्या वृत्तीचा बंदोबस्त करण्यांत येईल, असे आश्वासन सरकारतर्फे देण्यांत आले आहे.

नेपाळचा पंचवार्षिक कार्यक्रम—नेपाळमध्ये पहिला पंच-वार्षिक कार्यक्रम अंमलांत आणण्यास लवकरच प्रारंभ होणार आहे. कार्यक्रमांत वाहतुकीच्या व दृष्ट्यवळणाच्या साधनांवर विशेष भर देण्यांत आला आहे. भारत व अमेरिका ह्या देशांनी नेपाळला सुमारे २० कोटी रुपयांची मदत करण्याचे ठरविले आहे.

पाकिस्तान-अमेरिका करार—पाकिस्तान व अमेरिका ह्यांच्या दरम्यान एक करार करण्यांत आला. अमेरिकेकडून पाकिस्तानला अन्नधान्य व इतर शेतांचा माळ मिळून सुमारे २२ कोटी रुपये किंमतीच्या वस्तू मिळणार आहेत. पूर्वे पाकिस्तानांत व पश्चिम पाकिस्तानांत ह्या वस्तूंचा तुटवडा भासत असल्याने ही मदत देण्यांत येत आहे.

आंध्र राज्यांत चित्रणारे उद्योगधंदे—दुसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमाच्या काळांत आंध्र राज्यांत ठिकठिकाणी नवीन उद्योग-धंदे काढण्याचे राज्य सरकारने ठरविले आहे. सायकलीचे व रेडिओचे सुटे भाग, तांब्याची तार, १६ एम. एम. चित्रपट दाखविणारे दिवे, इत्यादि वस्तू तयार करण्याचे कारखाने काढण्याचा सरकारचा विचार आहे.

रशियन विमानाचा प्रवास—जेट एंजिनांवर चालणाऱ्या 'ट्रियू १०४' ह्या जातीच्या रशियन विमानाने मास्को ते इर्कुटस्क हा ६,२५० मैल लांबीचा प्रवास साडेआठ तासांत पूर्ण केला, असे जाहीर करण्यांत आले आहे. हे विमान वाहतुकीचे आहे. हेच अंतर कापण्यास रेल्वेला ६ दिवस लागतात. विमानाचा प्रवास ३५,००० फूट उंचीवरून झाला.

दूधदुमत्याच्या धंद्याचा अभ्यास—डेन्मार्क देशांत दुधाचे उत्पादन व शुद्धीकरण ह्या विषयांचा अभ्यास करण्यासाठी एक शिबिर भरविण्यांत आले आहे. ह्या शिबिरांत माग घेण्यासाठी भारतामधील निरनिराळ्या राज्यांतून १० प्रतिनिधी गेले आहेत. पश्चिम बंगालमधून तीन आणि मुंबई राज्यांतून दोन प्रतिनिधी निवडण्यांत आले आहेत.

स्विट्झरलंडच्या बँकांचा नकार—इजिप्तमधील आस्वान येथे बांधावयाच्या नव्या धरणासाठी सुमारे ४६.४ कोटी पौंड खर्च येईल. ही रकम स्विस बँकांनी पुरवावी, असे प्रयत्न करण्यांत आले होते. पण एवढी मोठी रकम साजगी रीत्या उभारतां येणे अशक्य असल्याने इजिप्तची मागणी अमान्य करण्यांत आली.

किंमती कमी केल्या—रशियाच्या व्यापारमंत्र्यांनी नव्याच गरजेच्या वस्तूंच्या किंमती कमी करण्यांत आल्याचे जाहीर केले आहे. सिगारेट्स, सेळणी, टेलिव्हिजन सेट्स, सहली करण्याच्या बोटी, इत्यादि वस्तूंच्या किंमती ताबडतोब कमी करण्याचा हुकूम त्यांनी काढला आहे.

१९ ऑगस्ट, वसतिगृह दिन

लष्करी विभागांतल मुला-मुलींच्या वसतिगृहांच्या मदतीसाठी १९ ऑगस्ट रोजी वसतिगृह दिन पाळण्यांत येणार आहे. मुंबई राज्यांत अशी एकूण २० वसतिगृहे आहेत, त्यांत एक मुलींचे वसतिगृह आहे. ज्या जिल्ह्यांत वसतिगृहे नसतील त्यांना जिल्ह्यांतील जमलेल्या निधीचा निम्मा भाग देण्यांत येईल. ही रक्कम त्या त्या जिल्ह्यांतील माजी सैनिकांच्या लायक अशा मुलांना सरकार-मान्य स्थानिक शिक्षण संस्थांच्या वसतिगृहांत प्रवेश मिळवून देण्यासाठी व त्यांच्या शिक्षणासाठी खर्च केली जावयाची आहे. ज्या जिल्ह्यांत मिलिटरी वसतिगृहे असतील तेथे जिल्ह्याने जमविलेल्या निधीपैकी चौथ्या हिस्शाची रक्कम त्याला परत देण्यांत येईल.

मुंबई राज्यांतील २० वसतिगृहांतून दरसाल ५०० मुलांना प्रवेश देण्यांत येतो. चालू साली पुण्यास जागा भाड्याने घेऊन वसतिगृह सुरू करण्यांत आले आहे. या वसतिगृहांची व्यवस्था मुंबई राज्याच्या मुख्य मंत्र्यांच्या देखरेखीखाली पहाण्यांत येत असते.

गेल्या वर्षी हा 'वसतिगृह दिन' १८ एप्रिल रोजी पाळण्यांत आला होता. यांत ६२,४५० रु. रक्कम जमली होती. यंदाच्या वसतिगृहदिनानिमित्त ५ रु., १ रु. व आठ आण्यांची निरनिराळ्या रंगांची काडे विक्रीसाठी काढण्यांत येणार आहेत.

बँकांतील खात्यांची गुप्तता

लेबेनॉन सरकारने एक कायदा करून, न्यायकोर्टांना सुद्धा खातेदारांच्या खात्याची माहिती देण्यास बँकांना बंदी केली आहे. प्रत्येक खाते फक्त नंबराने ओळखले जावे आणि खात्याच्या मालकाचे नांव फक्त बँकेच्या प्रमुखालाच माहित असावे, अशी योजना करण्यांत केली आहे.

श्री. चंदावरकर, स्टेट बँकेतून बँक ऑफ इंडियांत

श्री. विठ्ठलराव चंदावरकर ह्यांनी स्टेट बँक ऑफ इंडियाच्या संचालकत्वाचा राजीनामा दिला आहे. १९ ऑगस्टपासून तो अंमलांत येईल आणि त्यानंतर ते बँक ऑफ इंडियाच्या संचालक मंडळांत जातील, असे समजते.

५ विमा कंपन्यांत ७० लक्ष रुपयांची अफरातफर

आयुर्विमाचे राष्ट्रीयकरण केल्यानंतर, १९ जानेवारी, १९५६ रोजी कस्टोडिअन्सकडे विमा कंपन्यांची तात्पुरती व्यवस्था देण्यांत आली. तेव्हा त्यांना ७० लक्ष रुपयांच्या अफरातफरीची ५ प्रकरणे आढळली आहेत. ती अशी :-

प्रेसिडेन्सी लाइफ इ. कं.	३० लक्ष रु.
पॅलेडियम अ. कं.	५ लक्ष रु.
वंगलक्ष्मी इ. कं.	१३ लक्ष रु.
आदर्श विमा कं.	१५ लक्ष रु.
हिंदुस्तान आयडिअल कं.	११,००० रु.

इतर काही प्रकरणांचे बाबतीत चौकशी चालू आहे. बरील पांच कंपन्यांचे बाबतीत, त्या कंपन्यांचा कारभार हाती घेताना तेवढ्या रकमेचे रोखे कस्टोडिअन्सना उपलब्ध होऊ शकले नाहीत.

महाराष्ट्र रीजनल को-ऑपरेटिव्ह स्कूल, पुणे-१

(नं. १० बी. जे. रोड, टाटा लॉज, पुणे-१)

विद्यालयाचा पुढील शिक्षणवर्ग दिनांक १ ऑक्टोबर १९५६ रोजी सुरू होईल. विद्यालयांत सुपरवायझर, बँक इन्स्पेक्टर, असिस्टंट को-ऑपरेटिव्ह ऑफिसर, खरेदी-विक्री संघ आणि विविध कार्यकारी सहकारी सोसायटी वगैरे संस्थांचे सेक्रेटरी या दर्जाचे नोकरवर्गीना शिक्षण दिले जाते. विद्यालयाचा शिक्षणक्रम सहा महिने मुदतीचा आहे. सहकारी सोसायटीचा व सहकारी खात्यामध्ये नोकरी करणाऱ्यांना प्रवेश देताना अधिक पसंती दिली जाते. शिवाय जागा शिष्टक असल्यास एस. एस. सी. उत्तीर्ण झालेल्या विद्यार्थ्यांना प्रवेश मिळू शकेल. सहकारी सोसायटीत काम करणारे उमेदवार एस. एस. सी. उत्तीर्ण नसल्यास त्यांनी सहकारी संस्थेत कर्मात कमी तीन वर्षे नोकरी केली असली पाहिजे.

वर्गातील शिक्षणाचे मुदतीत दरमहा रु. ४० प्रमाणे एकूण ऐशी विद्यार्थ्यांना विद्यावेतन देण्यांत येईल; आणि प्रात्यक्षिक शिक्षणाचे वेळी दरमहा रु. ३० प्रमाणे प्रवासभत्ता देण्यांत येईल. विद्यावेतन फक्त सहकारी खात्याचे व सहकारी संस्थांचे उमेदवारांना दिले जाईल. खाजगी उमेदवारांना विद्यावेतन मिळणार नाही.

सहकारी संस्थांचे उमेदवारांनी, आपल्या संस्थेच्या ठरावाचे नकलीसह, प्रवेश-अर्ज आपल्या जिल्हाचे, जिल्हा सहकारी बोर्डांमार्फत आमचेकडे दिनांक ३१ ऑगस्ट १९५६ पूर्वी पोहोचतील अशा अंदाजाने पाठवावे. परस्पर आलेल्या आणि बरील तारखेनंतर आलेल्या अर्जांचा विचार केला जाणार नाही. खाजगी उमेदवारांनी आपले अर्ज परस्पर विद्यालयाकडे पाठवावे. प्रवेश अर्जासोबत प्रवेश फी पाठवू नये. खाजगी उमेदवारांना प्रवेश मिळाल्यानंतर त्यांनी विद्यालयाची फी रु. ४० ताबडतोब भरणे आवश्यक आहे.

विद्यालयाचे फॉर्म व माहितीपत्रके विद्यालयाचे कचेरीत, सुडीचे दिवसांखेरीज, रोज ११। ते ५ चे दरम्यान मिळू शकतील. अर्जाची मागणी करतवेळी आठ आणे रोख भरणे किंवा आठ आण्यांची पोस्टाची तिकिटें पाठविणे आवश्यक आहे.

मा. वि. मदाने

सुपरिन्टेन्डेंट.

अंबर चरख्यांची निर्मिती—राजस्थान खादी बोर्डांने दुसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमाच्या अवघांत ३,००,००० अंबर चरखे तयार करण्याचे ठरविले आहे. राजस्थानमध्ये २५ जिल्हे आहेत ह्या प्रत्येक जिल्ह्यामध्ये चरखा वापरण्याचे शिक्षण देणारे एकेक केंद्रही स्थापन करण्यांत येणार आहे. हा सर्व कार्यक्रम टप्प्याटप्प्याने अंमलांत आणण्यांत येणार आहे.

जहागिरदारांना नुकसान भरपाई—मध्यभारतात जहागिरी रद्द करण्यांत आल्यानंतर जहागिरीदारांना देण्यांत येत-याच्या नुकसानभरपाईच्या दुसऱ्या हप्त्याची रक्कम ३० लक्ष रुपयांची ठरविण्यांत आली आहे. राज्यांतील महसूलविभागात कारभार आतां अधिक कार्यक्षमतेने चालविण्यांत येत असे सरकारचे म्हणणे आहे.

अर्थ

बुधवार, ता. १५ ऑगस्ट, १९५६

संस्थापक :

प्रो. धामन गोविंद काळे

संपादक :

श्रीपाद वामन काळे

हिंदी बँकांविषयी माहितीचे तक्ते

रिझर्व्ह बँक दरसाल हिंदी बँकांविषयी तपशीलवार माहिती देणारे पुस्तक* प्रसिद्ध करित असते. त्याप्रमाणे, १९५५ विषयक वार्षिक नुकतेच प्रसिद्ध झाले आहे. त्यांत सर्व बँकांचा एकत्रित आढावा तर असतोच, पण त्याबरोबरच प्रत्येक बँकेविषयीहि तपशील दिलेला असतो. परिशिष्टे, ग्राफ, नकाशे, इत्यादींच्या साहाय्याने माहिती सुबोध केलेली असते.

गेल्या वर्षातील आर्थिक प्रगति बँकांकडील ठेवी, त्यांची कर्जे व त्यांची गुंतवणूक, ह्यांत प्रतिबिंबित झालेली स्पष्ट दिसते. जॉ. स्टॉक बँकांकडील ठेवीत ९२ कोटी रुपयांची भर पडली. त्यापैकी शेड्यूल्ड बँकांकडील ठेवीतच ८७ कोटी रुपयांचा वाढ झाली. विगर-शेड्यूल्ड बँकांकडील ठेवींनी ५ कोटी रुपयांची वाढ दाखविली. १९५४ मध्ये, मुदती ठेवीपेक्षा चालू खात्यावरील ठेवीत ज्यास्त वाढ झाली होती; १९५५ मध्ये चालू खात्यातील ठेवीत २२ कोटी रुपयांची, तर मुदती ठेवीत ५३ कोटी रुपयांची वाढ झाली. १ लक्ष रुपयांपेक्षा ज्यास्त वसूल भांडवल अधिक गंगाजळी असलेल्या सहकारी बँकांकडील ठेवी १६ कोटी रुपयांनी वाढल्या. विगर-शेड्यूल्ड बँकांचे मानाने सहकारी बँकांनी ठेवीचे बाबतीत दाखविलेली प्रगति विशेष उल्लेखनीय आहे. जॉ. स्टॉक बँकांनी दिलेली कर्जे ९२ कोटी रुपयांनी वाढली, तर गुंतवणुकीत ४२ कोटी रुपयांची भर पडली

जॉइंट स्टॉक बँकांच्या कचेऱ्या १९५४ मध्ये २१ नें वाढल्या होत्या; १९५५ मध्ये त्यांत ६३ ची भर पडली शेड्यूल्ड बँकांच्या कचेऱ्यांत ९३ नें वाढ झाली, पण विगर-शेड्यूल्ड बँकांनी ३० कचेऱ्या कमी केल्या. सहकारी बँकांची संख्या व त्यांच्या कचेऱ्यांची संख्या, ह्या दोहोंतहि वाढ झाली. शेड्यूल्ड बँकांच्या कचेऱ्यांपैकी ५४% कचेऱ्या ५०,००० वस्तीपेक्षा मोठ्या शहरांतूनच होत्या. विगर-शेड्यूल्ड बँकांच्या बाबतीत ते प्रमाण ३३% पडले.

भारतावाहेरील शाखांच्या कारभारांत पीछेहाटच दिसून आली २ कचेऱ्या नव्याने उघडल्या, पण एकूण संख्या १ नें उतरून ती १०६ झाली. ठेवीत ५ कोटी रुपयांची घट होऊन दिलेली कर्जेहि ८ कोटी रुपयांनी कमी झाली.

शेड्यूल्ड बँकांचे उत्पन्न १९५४ चे मानाने ४.२ कोटी रुपयांनी वाढले. खर्चहि ३.९ कोटी रुपयांनी वाढला. म्हणजे, निव्वळ नफा ३३ लक्ष रुपयांनी सुधारला. एक्सचेंज बँकांच्या निव्वळ नफ्यांत ५८ लक्ष रुपयांची वाढ झाली. त्यांचे उत्पन्न १.९ कोटी रुपयांनी वाढले पण खर्च १.४ कोटी रुपयेच अधिक झाला. खर्चाचे उत्पन्नाशी प्रमाण शेड्यूल्ड बँकांचे बाबतीत ८२% पडले. एक्सचेंज बँकांचे ते ७७% होते.

* स्टॅटिस्टिकल टेबल्स रिलेटिंग टु बँक्स इन इंडिया, १९५५.

नया वेटीला धरण्याची योजना

त्रावणकोर-कोचीन राज्यांतील बहुतेक नया आपला जलोघ हिंदी महासागरांत सोडून मोकळ्या होतात. ह्या नद्यांच्या पाण्याचा जास्तीत जास्त उपयोग करून घेण्यासाठी राज्य-सरकारने एक मोठी योजना तयार केली आहे. राज्य सरकारचे सहाय्य श्री. राव ह्यांनी ह्यासंबंधी बोलतांना असे सांगितले, की राज्यांतील मोठ्या नद्यांचा कशा प्रकारांनी उपयोग करून घेता येईल ते तपासून घ्याण्यासाठी खास अधिकारी नेमण्यांत आले आहेत. अलेप्पीजवळ मोठे धरण बांधण्याचा सरकारचा विचार आहे. धरणाच्या कामासाठी पुणे येथील संशोधन-केंद्रांत खास संशोधन करण्यांत येत असून राज्यांतील स्थानिक एंजिनिअर्स त्या कार्यात मदत करित आहेत. हे धरण उभारले गेले तर त्यामुळे राज्याच्या विकासाला चांगली चालना मिळेल असा अंदाज आहे. चालू वर्षी राज्यांत पाटबंधाऱ्यांची ४ मोठी कामे पूर्ण करण्याचा सरकारचा विचार आहे. ह्या कामाची सुरवात पहिल्या पंचवार्षिक कार्यक्रमाच्या कालांत करण्यांत आलेली आहे. त्रावणकोर-कोचीन राज्याला लागून असलेल्या मद्रास राज्यांत सहाद्रीच्या पूर्वेला बराच भूभाग असा आहे की पाण्याच्या अभावी तो कोरडा असतो. ह्या भागाला पाणीपुरवठा करण्यासाठी त्रावणकोर-कोचीन राज्यांतील नद्यांच्या पाण्याचा उपयोग करून देण्यांत यावा, अशी मद्रास सरकारची मागणी आहे. त्रावणकोर-कोचीन आणि मद्रास ह्या सरकारांच्या दरम्यान अशा पाणीपुरवठ्याबद्दल एक करार झालेलाहि आहे पेरियार नदीच्या पाण्यासंबंधी असा करार झालेला आहे. इतर नद्यांच्या पाण्याबद्दलहि मद्रास सरकार मागणी करित आहे. पण अद्याप कांहीं निर्णय घेण्यांत आलेला नाही.

आंध्र वेअरहौसिंग कॉर्पोरेशन—आंध्र सरकार लवकरच स्टेट वेअरहौसिंग कॉर्पोरेशनची स्थापना करणार आहे. कॉर्पोरेशनचे अधिकृत भांडवल १ कोटी रुपयांचे असेल. त्यापैकी ५० टक्के भांडवल सेंट्रल वेअरहौसिंग कॉर्पोरेशन पुरविणार आहे. शेतीच्या मालासाठी गुद्रामे बांधणे आणि त्याच्या वाहतुकीची व्यवस्था करणे, हे कार्य कॉर्पोरेशन करील.

अणुशक्तीवर चालणारी बोट—अमेरिकन सरकारच्या एका अधिकाऱ्याने असे जाहीर केले आहे, की अणुशक्तीवर चालणारी पहिली अमेरिकन व्यापारी बोट १९५९ मध्ये तयार होईल. अणुशक्तीवर चालणारी एंजिने बांधण्यास तीन वर्षांचा काळ लागेल. बोटीचा बाकीचा सर्व भाग पुढच्याच वर्षी तयार होणार आहे.

मध्यप्रदेशांत साखरेचा कारखाना—दुसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमाच्या अवधीत मध्यप्रदेशांत सहकारी तत्वावर चालविण्यांत येणारा साखरेचा कारखाना काढण्यांत येणार आहे. कारखान्यांत रोज ८०० टन ऊस गाळण्याची यंत्रसामुग्री बसविण्यांत येणार आहे. एकूण ४० लाख रुपये भांडवल लागणार असून त्यापैकी १८ लाख कर्जाऊ मिळणार आहेत.

महाराष्ट्रीयानो,**सधनतेची शपथ घ्या !**

कै. लोकमान्य टिळकांनी आपले सर्व आयुष्य भारताच्या कल्याणासाठी वेंचले. भारताचाच भाग महाराष्ट्र असल्याने तो दरिद्री व असधन राहिला तर त्याचे आत्म्याला शांतता लाभणार नाही. महाराष्ट्र प्रवृत्तिमार्गावर जावा, यासाठी त्यांनी अनेक पुस्तकांचा आधार घेऊन गीता प्रवृत्तिपर आहे हे सिद्ध केले. त्यावेळी थोडासा वाद माजला पण नंतर सर्वांना ते मान्य झाले.

श्रीमान् होण्याचे वरदान ईश्वराने फक्त युरोपियन अगर गुजर-मारवाड्यांना दिले आहे, असे नाही. योग्य मार्गाने जातील व जी एक पद्धत ठरली आहे, त्याचप्रमाणे वागतील तर मराठ्यांचे बाबतीत लक्षाधिश होणे हा नियम व अपयश येणे हा अपवाद ठरेल. यासाठी "आपण लक्षाधिश होणार, सधन होणार व श्रीमान् होणार" अशी शपथ घ्यावी; तरच आपण लोकमान्यांचे अभिमानी ठरू.

आपले देशात औद्योगिकदृष्ट्या कारखाना चालविणे हाच यज्ञ. याच यज्ञात आळस, अदूरदर्शीपणा, लहर, सोकाजीपणा, अदक्षता, वगैरे दुर्गणांचे हवन करावे लागते, व कारखान्यांतील नोकर, सरकार, नगरपालिका, देशी संस्था, शेअरहोल्डर, वगैरे देवतांचे मुखांत द्रव्यरूपाने सारख्या आहुति घाव्या लागतात व त्यांना वृत्त करावे लागते. अशा रीतीने सर्वांना देऊन जे शेष राहिल त्याचेच सेवन चालकाने करावे लागते. सारांश, कोणताहि काल असो, यज्ञकर्म करावेच लागते. फक्त कालमानाने त्याची स्वरूपे निराळी असतील. असे यज्ञ करून किंवा कारखाने घालून देशाचे वैभव वाढविणे हे पुण्यकर्म आहे, तो पुरुषार्थ आहे. पण दुर्दैवाची गोष्ट अशी की, गेली कित्येक शतके मराठे वैभवाला, सधनतेला नावे ठेवण्यातच फुशारकी मारतात. लक्ष्मीची निंदा जो करील किंवा जे करतील, त्यांचे घरी लक्ष्मी कशी नदेल? येथे एक ध्यानी घेतले पाहिजे की, वैभव व संपदा वाईट नसून त्याचा गैरवापर करणारा वाईट नसतो. वैभव व अनाचार यांचे सान्निध्य असते ही भ्रामक कल्पना आहे. सर्व गोष्टी वैभव धारण करणाऱ्या व्यक्तींचे विचारावर अकलंबून असतात. तेव्हा आमच्या मराठे बांधवांनी वैभवाला नावे ठेऊ नयेत. वैभव आले की अनाचार आलाच, अशा खोट्या कल्पना करून घेऊन गांगरू नये.

आता दारिद्र्याचा थोडा विचार करू. जो दरिद्री आहे तो तरी सद्गुणी असतो का? "बुभुक्षितः किन्न करोति पापम्" या न्यायाने ज्याच्या इंद्रियाची वृत्ति झाली नाही, ज्याची इंद्रिये दारिद्र्यामुळे वक्रवस्त्रेलेली आहेत, त्याचे हातून पाप घडणे सहाजिक आहे. दरिद्री सुदामदेव हरिभक्त होता यावरून जेवढे दरिद्री तेवढे हरिभक्त असतात असे म्हणता येणार नाही. गरिबी हा सद्गुण नव्हे. ते पाप आहे, ती शिक्षा आहे, तो महारोग आहे! असे समजून त्याच्या निवृत्तीसाठी झटले पाहिजे!

आजवर मराठ्यांनी "अर्थमनर्थ भावय नित्यम्" हे तत्त्व पोटाशी धरून दारिद्र्यात धिवस काढले, त्यामुळे कोणते कोणते सद्गुण प्राप्त झाले याचा आढावा घेतला तर—

मुले भुकेली करति तंटा, घरांत वाजे नकार घंटा ॥

अशीच स्थिति महाराष्ट्रांत दिसते. एकदां लेखक एकाचे घरी गेले होते. घरांत प्रवेश करतांच सडून समोरच्या भित्तीवर असे लिहिले होते की, "चहा हवा का हो! नकोच असेल!!"

हा प्रश्न व त्याचे लगेच दिसेल उत्तर पाहून, केवढे दारिद्र्य महाराष्ट्रांत नांदत आहे याचा साक्षात्कार होतो व भीति वाटते.

वैभव आले की अनाचार आला हे मत खोडून काढण्यासाठी आपले पूज्य देव त्यांच्याकडे वाचकांनी लक्ष घावे. आपले रामराय, श्रीकृष्णपरमात्मा व शेषशायी भगवान ह्यांचेकडे पाहिले तर रत्नजडित सिंहासन, त्यावर शोभे रघुनंदन, असे त्यांचे वर्णन आहे. पण ते रत्नजडित सिंहासन अनाचार निर्माण करित नाही. श्रीकृष्णभगवानांची सोन्याची द्वारका अनाचाराने लडवडली नाही. शेषशायी भगवानांचे पायापाशी लक्ष्मी आहे पण तेथेहि वाईट असे काहीहि नाही. यावरून वैभवांत वाईटपणा असून तो वापरणाराचे वृत्तीतच असतो. ती वृत्ति चांगली ठवणे आपल्या हाती आहे.

प्रत्येकाने षट्कर्म करावी अशी आर्यधर्माची आज्ञा आहे. ती म्हणजे अध्ययन-अध्यापन, यजन-याजन, दान व प्रतिग्रह अशी ती सहा कर्मे होत. दान करण्याच्या उपदेशाच्या मार्गे सधन व श्रीमान् होऊनच दान करावे, असा गर्भितार्थ आहे. सधन व्हावे, वैभव मिळवावे, शंभर यज्ञ करून किंवा अनेक कारखाने घालून इंद्र होण्यासहि धर्माची संमति आहे. पण दुर्दैवाची गोष्ट ही की, मराठ्यांनी सधन होण्याचा अट्टाहास न करिता व दान करून प्रतिष्ठित व्हावे, ही इच्छा न धरता, प्रतिग्रह म्हणजे भिक्षा मागण्याचा सोपा मार्गच चट्टविशी उचलला. पण हे पंगुपणाचे लक्षण आहे व ते शूर मराठे वीरांनी टाकलेच पाहिजे.

—उद्योगरत्न वि. रा. वेलणकर,

(" पुरुषार्थ " टिळक अंकांत)

वैद्यकीय मदतीसाठी रेल्वेचा फिरता डबा

पश्चिम रेल्वेवर असणाऱ्या छोट्या स्टेशनांत कामे करणाऱ्या नौकरांना वैद्यकीय मदत तत्परतेने देता यावी म्हणून रेल्वे-आधिकाऱ्यांनी एक प्रयोगात्मक योजना अंमलांत आणण्याचे ठरविले आहे. वैद्यकीय मदतीच्या साधनांनी परिपूर्ण अशा प्रकारचा एक खास डबा परळ येथील रेल्वेच्या कारखान्यांत बांधण्यांत येत आहे. ह्या डबांत डॉक्टर आणि इतर वैद्यकीय नोकरवर्ग ह्यांच्यासाठी वेगवेगळ्या खोल्या तयार करण्यांत येतील. त्याशिवाय स्वयंपाकगृह, रोग्यांना थांबण्यासाठी खोली, रुग्णांची खोली व औषधे देण्यासाठी एक खोली ह्यांचीहि सोय करण्यांत येणार आहे. डबा प्रथमतः कोटा ते नागदा ह्या स्टेशनांच्या दरम्यान फिरता ठेवण्यांत येणार आहे. कोटा आणि गंगापूर ह्या रेल्वे रस्त्यावरहि तो फिरेल. आपल्या फिरता डबा ३६ छोट्या छोट्या, स्टेशनांना भेटी देईल व वैद्यकीय मदत देईल. प्रत्येक स्टेशनाला आठवट्यांतून दोन भेटी दिल्या जातील. ज्या रेल्वे-स्टेशनांना रेल्वेच्या इस्पितळांचा अगर दवाखान्यांचा फायदा मिळत आहे, अशा स्टेशनांना डबाचा उपयोग करता येणार नाही. काही दिवसांपूर्वी दिल्ली येथे रेल्वेच्या चीफ मेडिकल ऑफिसर्सची परिषद भरविण्यांत आली होती. परिषदेत असे फिरते डबे ठेवण्याचा विचार करण्यांत आला होता. परिषदेत घेतलेल्या निर्णयास अनुसरूनच वरील उपक्रम चालू करण्यांत येणार आहे. तो यशस्वी झाल्यास अशाच पद्धतीचे आणखी काही धावते डबे सुरू करण्यांत येतील. ह्या उपक्रमामुळे रेल्वेच्या नौकरांची कार्यक्षमता वाढून इस्पितळांतील गर्दी वरील असा अंदाज आहे.

गुळाच्या विक्रीवर इन्कमटॅक्स नाही

शेतकऱ्याने त्याच्या शेतातील उसापासून केलेल्या गुळाच्या विक्रीचे उत्पन्न इन्कमटॅक्स कायद्याच्या ४ (३) (viii) कलमांत बसून ते करमाफ ठरते काय, हा महत्त्वाच्या प्रश्नाचा निवाडा मुंबई हायकोर्टाने नुकताच केला आहे.

कोल्हापूरचे श्री. चंद्रोबा गोविंद नरके, हे स्वतःच्या शेतांत ऊंस लावणारे बागाइतदार आहेत. १९५०-५१ आणि १९५१-५२ मध्ये त्यांनी स्वतःच्या शेतातील उसाचा गुळ करून विकला, त्याचे त्यांना अनुक्रमे ५९,७५२ रु. व १,४५,५११ रु. मिळाले. हा उत्पन्नावर करमाफ आहे, असे त्यांनी प्रतिपादन आपल्या पुढ्यर्थ इन्कमटॅक्स कायद्याचे ४ (३) (viii) हे कलम दाखविले.

ट्रायब्यूनलने हे उत्पन्न शेतीचे उत्पन्न ठरवून, त्यावर इन्कमटॅक्स घेता येणार नाही. असे ठरविले.

मुंबई हायकोर्टात इन्कमटॅक्स खात्याने हे प्रकरण नेले तेव्हा, न्यायमूर्ती म्हणाले, "शेतकरी त्याच्या शेतातील पीक विक्री करण्यास योग्य; करण्याकरिता त्याचेवर जी क्रिया सामान्यतः करतो, तीच क्रिया श्री. नरके ह्यांनी आपल्या पिकाच्या उत्पादित मालावर केली आहे काय?" असा प्रश्न येथे महत्त्वाचा आहे.

"श्री. नरके ह्यांचा ऊंस खाण्यालायक नव्हता; गुळ करण्याच्याच तो लायकीचा होता. त्या उसाला बाजारपेठ अशी नव्हती पण त्याचा गुळ केला तर त्याला बाजारपेठ मिळण्याजोगी होती.

"जेथे ऊंस पिकवण्यांत आला, तेथे बाजारपेठ नव्हती हे सिद्ध झाल्यानंतर, इन्कमटॅक्स खात्यानेच सिद्ध केले पाहिजे, की दुसऱ्या एकाचा बाजारपेठेत ऊंस विकता आला असता व तेथे ऊंस विक्रीसाठी नेणे अवघड नव्हते. पण, असे सिद्ध न झाल्याकारणाने, श्री. नरके ह्यांना उसाचा गुळ करूनच तो विकवा लागला. तो करतांना शेतकरी सामान्यतः जी क्रिया करतात, तीच क्रिया त्यांनी केली.

"म्हणून श्री. नरके ह्यांना गुळापासून मिळालेले उत्पन्न शेतीचेच उत्पन्न आहे व त्यावर इन्कमटॅक्स आकारता येणार नाही." असा हायकोर्टाने निवाडा दिला.

हैदराबाद सरकारला कर्ज—आंध्र प्रदेशाच्या निर्मिती- तर हैदराबाद शहरात सरकारी कचेऱ्यांसाठी लागणाऱ्या बागांची व रहात्या जागांची टंचाई भासणार आहे. ती दूर करण्यासाठी भारतीय सरकारने आंध्र सरकारला ७५ लाख रुपयांचे कर्ज देण्याचे सरकारने कबूल केले आहे. कर्जाचा उपयोग करून नव्या इमारती बांधण्यांत येतील.

भारतीय रेल्वेजवरील जबाबदारी—रेल्वे बोर्डाचे अध्यक्ष पांडे ह्यांनी दिल्ली येथे बोलतांना असे उद्गार काढले की, भारतीय रेल्वेजनी आपला विकास करतांना दुसऱ्या पंचवार्षिक प्लानपुरताच विचार करून चालणार नाही; पुढील १५ ते २० वर्षांत अंगावर घ्याव्या लागणाऱ्या जबाबदाऱ्यांचा विचारही त्यांचेला केला गेला पाहिजे.

दुष्प्रांत आत्महत्या करणारांचे प्रमाण अधिक—द्विधां- ता पुरुषांत आत्महत्या करणाऱ्यांचे प्रमाण अधिक आहे असा प्रथम जागतिक आरोग्य संघटनेने आपल्या अहवालांत व्यक्त केला आहे. दरवर्षी २५ देशांत मिळून सुमारे पाऊण लाख स्त्री-पुरुषांत आत्मघात करून घेतात. असेही नमद करण्यांत आले आहे.

वाटेंत गहाळ झालेला ड्राफ्ट

मुंबई येथील स्मॉलकॉजेस कोर्टात श्री. बी. जी. पांडे, देवकरण नानजी बँक लि., आणि दि डेकन मर्चंटस् कोऑपरेटिव्ह बँक लि., यांचेवर श्री. एस्. एम्. याज्ञिक ह्यांनी वाटेंत गहाळ झालेल्या आपल्या २,५०० रु. च्या ड्राफ्टबाबत लावलेला दावा न्या. मू. सी. एम्. परेस यांचे पुढे चालला.

दे. ना. बँकेच्या सोलापूर शाखेने फिर्मादीच्या नांवचा मुंबई शाखेवर दिलेला ड्राफ्ट प्रतिवादी क्र. १ श्री. बी. जी. पांडे यांचेकडे दि डेकन मर्चंटस् को. बँक लि., या प्रतिवादी क्र. ३ ने दे. ना. बँकेच्या मुंबई शाखेत ता. १८ एप्रिल, १९५३ रोजी वटवला. फिर्मादीने ड्राफ्ट गहाळ झाल्याची सूचना दे. ना. बँकेच्या मुंबई शाखेला १८ एप्रिलला दिली होती. पण बँकेचे म्हणणे असे की, ड्राफ्ट वटवला गेल्यानंतर सूचना मिळाली. बँकेच्या सोलापूर शाखेनेही ड्राफ्ट गहाळ झाल्याची सबर मुंबई शाखेला २० एप्रिल रोजी दिली होती. असे असतांना देखील, दे. ना. बँकेच्या मुंबई शाखेने प्रतिवादी क्र. ३ या बँकेला ड्राफ्ट गहाळ झाल्याचे न कळवल्याने प्रतिवादी क्र. ३ ने प्रतिवादी क्र. १ ला सद्द ड्राफ्टचे पैसे २१ एप्रिल रोजी पावते केले.

फिर्मादीची सूचना डेकन मर्चंटस् को. बँकेला न कळविण्याच्या हलगर्जीपणाबद्दल न्यायमूर्तीने दे. ना. बँकेला दोष ठेऊन फिर्मादीला ड्राफ्टची रक्कम देण्याचा हुकूम केला. त्याचप्रमाणे, डेकन मर्चंटस् को. बँकेला निगोशिएबल इन्स्ट्रुमेंट्स अॅक्टच्या १३१ व्या कलमाच्या आवश्यकतेप्रमाणे, योग्य तऱ्हेने क्रॉस न केलेला ड्राफ्ट स्वीकारल्याबद्दल, फिर्मादीचे पैसे देण्यास तितकेच पात्र ठरवले आहे. त्यांनी पुढे असेही म्हटले आहे की, प्रतिवादी क्र. १ ने फिर्मादीची बनावट सही केल्यामुळे तो पैसे मिळण्यास अपात्र ठरतो. दाव्याचा खर्च प्रतिवादींनी सोसण्याचा आहे.

टागोरांच्या पुस्तकांची रशिअन रूपांतरें

रविंद्रनाथ टागोर ह्यांची "माऊंटन" ह्या कादंबरीचे रशिअन रूपांतर तयार होत आहे. त्याच्या ७५,००० प्रती छापण्यांत येतील. त्यांच्या 'दि लास्ट पौएम' च्या १,६५,००० रशिअन प्रती निघतील.

सरकारी दुधाच्या नव्या बाटल्या

मुंबईच्या दूध ग्राहकांना आता 'नव्या' बाटल्यांतून दूध मिळणार आहे. यासाठी नव्या बाटल्या तयार करण्यांत आल्या आहेत. याचे कारण आरे दूध कॉलनीतील दुधाच्या बाटल्यांची प्रतिकृति अन्यत्र खाजगी दूध डेअर्यांमधून करण्यांत येऊ लागल्यामुळे आणि या दूधबाटल्या सरकारी दुधाच्याच असल्याचे समजून गिन्हाईक फसते, असे कळून आल्यामुळे ही नवी योजना सुरू करण्यांत येणार आहे. याबाबत गिन्हाईकांस विसंबमध्ये सावधगिरीचा इशारा देण्यांत आला होता.

आता नव्या बाटल्यांवर वासराच्या डोक्याचे रेखाचित्र कोरण्यांत आले असून त्यावर 'आरे मिल्क' असे इंग्रजी व हिंदी भाषेत लिहिले आहे. या बाटल्या लक्षकरच अस्तित्वात आल्यावर जुन्या बाटल्या रद्द करण्यांत येतील.

ही नवीन केलेली दुधाची बाटली १९११ च्या इंडियन पेटन्टस अँड डिझाइन अॅक्टखाली रजिस्टर केली असून अशी 'नवी बाटली' तयार करणे अथवा वापरणे हा गुन्हा आहे.

तीन नव्या खत-कारखान्यांची उभारणी

दुसऱ्या पंचवार्षिक योजनेच्या मुदतीत उभारण्यात यावयाच्या महत्त्वाच्या सरकारी मालकीच्या कारखान्यांत तीन खत-कारखान्यांची गणना होते. हे कारखाने उत्तरेत नांगल येथे, पूर्वेकडील भागांत रुकेला येथे आणि दक्षिणेत निवेली येथे उभारण्यांत येतील.

याशिवाय सिंद्री येथील खत-कारखान्याची उत्पादनशक्ति जवळ जवळ ६० टक्क्यांनी वाढविण्यांत येईल. या सर्व कार्यक्रमासाठी सुमारे ६७ कोटी रुपये खर्च येईल असा अंदाज आहे. त्यामुळे देशातील खत-उत्पादनशक्ति जवळ जवळ तिप्पटीने वाढेल.

सिंद्री खत-कारखान्यांत खत उत्पादन ३१ ऑक्टोबर, १९५१ पासून सुरू झाले. या कारखान्याने पांढरें खत पुरविल्यामुळे धान्यटंचाईशी मुकाबला करण्यास फार साह्य झाले. या कारखान्याने आतापर्यंत सुमारे १२ लक्ष टन अमोनियम सल्फेटचे उत्पादन केल्याने सुमारे ४० कोटी रुपयांची परकीय हुंडणावळीचा बचत होऊ शकली. खाजगी कारखान्यांतून तयार झालेल्या खताचाहि वरील पुरवठ्यास कांहीं प्रमाणांत पूरक उपयोग झाला.

तथापि, खताची मागणी वाढतच आहे. १९५५-५६ मध्ये भारतांत सुमारे २-२४ कोटी रुपये किंमतीच्या नायट्रोजनयुक्त व फॉस्फेटयुक्त खतांची आयात करावी लागली. १९५४-५५ मध्ये १-७९ कोटी रुपये किंमतीच्या खतांची आयात करण्यांत आली होती.

जादा मागणी पुरी करणार

शेतजमिनीची उत्पादनक्षमता वाढविण्यासाठी खतांच्या पुरवठ्यांत वाढ करण्याची गरज आहे, हे दुसऱ्या योजनेत ध्यानांत घेण्यांत आले आहे. त्यासाठी खतांचे नवे तीन कारखाने काढून आणि सिंद्री खतकारखान्याचा विस्तार करून खताची सर्व मागणी पुरी करण्याची योजना आखण्यांत आली आहे. दुसऱ्या योजनेत अन्नधान्यांच्या उत्पादनाचे लक्ष्य वाढवावयाचे असल्यास खतांच्या उत्पादनाचे लक्ष्यहि वाढविले पाहिजे. शेत सुपीक करणारे सिंद्रीचे पांढरें खत हे कोळसा आणि जिप्सम या दोन खनिजांपासून तयार केलेले असते. दुसऱ्या योजनेच्या काळांत तर गॅस, पाणी आणि हवा यापासून नवीं खत तयार करण्यांत येणार आहेत

सिंद्री खत-कारखान्यांतील कोक-भट्टीतून मिळणाऱ्या गॅसपासून खताचे जादा उत्पादन तेथे करण्यांत येणार आहे. रुकेला येथे पोलादकारखान्यांतून मिळणाऱ्या गॅसपासूनहि खत तयार करता येतील किंवा कसे याची पहाणी करण्यांत येईल. नांगल येथील खत-कारखान्यांत, पाणी आणि हवा यांतून वीज खेळवून अमोनिया तयार करण्यासाठी ती द्रवरूप करण्यांत येईल व अणुशक्तीचा ज्ञातताप्रधान कामासाठी उपयोग करून घेण्यासाठी लागणारे अणुजल तयार करण्यांत येईल.

प्रथम सिंद्री येथील नव्या विभागांत उत्पादनास प्रारंभ होईल. मार्च १९५८ पासून हे काम चालू होईल. या योजनेसाठी अंदाजे ११ कोटी रुपये लागणार असून त्यामुळे दररोज ७० टन उरियाचे आणि ४०० टन अमोनियम सल्फेट-नायट्रेटचे उत्पादन होईल असा अंदाज आहे. याकरिता मूलभूत कच्चा माल म्हणून कोकभट्टीपासून मिळणारा सर्वच्या सर्व म्हणजे १० दशलक्ष घनफूट गॅस वापरण्यांत येईल. या नव्या कारखान्याची जागा व

वीज, प्राथमिक इत्यादि प्राथमिक कामे संपादन यांची सिद्धता झालेली आहे. या विभागाची यंत्रसामुग्री बसविण्याच्या कामांत कंत्राट मे. मॉटेकॅटिनी या इटालियन फर्मला दिले आहे.

पोलादाच्या गॅसपासून खत

रुकेला येथील पोलाद-कारखान्यांत तयार व्हावयाच्या एच.टी. पोलादापैकी सुमारे तीन चतुर्थांश पोलादाचे उत्पादन एल. डी. पद्धतीने करण्यांत यावयाचे असल्याने त्या ठिकाणी खताचा कारखाना उभारणे शक्य झाले आहे. या पद्धतीत लोखंड शुद्ध करून घेण्यासाठी 'ऑक्सिजन' चा वापर करण्यांत येतो. येथे मोठ्या प्रमाणांत उपलब्ध होणाऱ्या नायट्रोजनचा उपयोग नायट्रोजन युक्त खत तयार करण्यासाठी केला जाईल.

रुकेला खत-कारखान्यांत ८०,००० टन फिक्स्ड नायट्रोजन अगार ४,४२,००० टन नायट्रोजनयुक्त चुनखडी तयार होईल या योजनेस भांडवली खर्च सुमारे १५ कोटी रुपये येईल. य रकमेत तेथे बसवावयाच्या शहराचा खर्च अंतर्भूत नाही. य कारखान्यांत १९५९ च्या मध्यापासून, म्हणजे पोलाद-कारखाने चालू होण्याच्या सुमारास उत्पादनास प्रारंभ होईल.

मद्रास राज्याच्या दक्षिण अर्काट जिल्हांतील लिग्नाइटचेर भव्य योजनेचा एक भाग म्हणून निवेली येथे खत-कारखाने उभारण्यांत यावयाचा आहे. लिग्नाइटच्या सोदणीसंबंधीच प्राथमिक पाहणी, विशेषतः लिग्नाइटच्या थरासाठी पाण्याचा दाब नियंत्रित करण्याच्या चांचण्या पुऱ्या हो. आल्या आहेत व खाण-कामाच्या दृष्टीने उपाय योजण्यांत येत आहेत. या सर्व कामासाठी तांत्रिक स्वरूपाचा सहा देण्य करिता प्रमुख परकीय फर्म्सशी पत्रव्यवहार चालू आहेत. हे

या खत-कारखान्याच्या उभारणीसाठी सुमारे १९ कोटी रुप खर्च येणार आहे. या रकमेत पाणी वीज, इत्यादि प्राथमिक गरजेच्या बाबतीच्या सोयीसाठी येणाऱ्या खर्चाचा समावेश नाही. य कारखान्यांत १९६० च्या अखेरीपासून उत्पादनास प्रारंभ होई या कारखान्यांत उरिया आणि अमोनिया सल्फेट-नायट्रेट तय होतील.

नांगल योजना

सतलज नदीच्या पश्चिम कांठावर सध्यांच्या नांगल नगराचे समोरील बाजूस नांगल खतकारखाना उभारण्यांत येईल. भ. योजनेतून मिळणाऱ्या जलविद्युतशक्तीचा येथे प्रमुख कच्चा म म्हणून वापर करण्यांत येईल. या कारखान्यांत प्रतिवर्षी २ लक्ष अमोनियम नायट्रेट आणि ७ ते ८ टन अणुजल तयार करण्यात येईल. त्यासाठी १,६०,००० किलोवॅट वीज वापरावी लागे. विजेच्या साह्याने पाण्याचे विघटन करून आणि हवा द्रव करून अमोनिया तयार करण्यांत येईल. नांगल योजनेस अंदाजे २२ कोटी रुपये खर्च येईल. १९६० च्या प्रारंभापा येथे उत्पादनास सुरुवात होईल असा अंदाज आहे.

ही योजना कार्यवाहीत आणण्यासाठी चालू असले प्राथमिक कामाची बरीच प्रगति झालेली आहे. या दो. संबंधीचे प्राथमिक अहवाल तयार करण्याचे काम तीन पर फर्म्सकडे दिले हो. त्यापैकी दोन फर्म्सनी आपापल्या ये सादर केल्या आहेत. तिसऱ्या फर्मचा अहवाल लवकरच आल्यावर सप्टेंबरपर्यंत या तीनपैकी एका फर्मची स सहाय्य म्हणून निवड करण्यांत येईल. नांगल-खत व्यवस्था पाहण्यासाठी नांगल फर्टिलायझर्स अॅंड (प्रायव्हेट) लि. या नांवाची संपूर्ण सरकारी मालकी मर्यादित कंपनी स्थापन करण्यांत आली आहे.

उद्योगपतींना सरकारचा इपारा

भारतामधील अर्थव्यवस्था संमिश्र स्वरूपाची असल्याने तीत खाजगी मालकीच्या उद्योगधंद्यांना योग्य स्थान देण्यांत आलेले आहे. सरकारी मालकीच्या उद्योगधंद्यांचे क्षेत्र जसजसे वाढत जाईल, तसतसा एक नवीनच प्रश्न उद्भवू पाहत आहे. फेडरेशन ऑफ इंडियन चेंबर्स ऑफ कॉमर्स अँड इंडस्ट्रीज ह्या संस्थेला भारतीय सरकारकडून आलेल्या परिपत्रकांत ह्या प्रश्नाचा उल्लेख करण्यांत आला आहे. पत्रकांत असे म्हटले आहे की, सरकारी मालकीच्या उद्योगधंद्यांचा विकास होऊं लागल्यावर उच्च दर्जाची तांत्रिक कामे करणाऱ्या अधिकाऱ्यांची गरज वाढत जावी हे क्रमप्राप्तच आहे. अशा प्रकारचे तंत्रज्ञ आज खाजगी उद्योगधंद्यांतूनच अधिक असून सरकारलाच त्यांची वाण भासत आहे. खाजगी उद्योगधंद्यांतील कुशल तंत्रज्ञांना त्यांच्या मालकांच्या माहितीशिवाय व संमतीशिवाय सरकारी उद्योगधंद्यांत आणण्याचा प्रयत्न सरकार करीत नाही. निदान अशा लोकांना अधिक पगार देण्याचे प्रलोभन तरी सरकारने दाखविलेले नाही. उलट-पक्षी, सरकारच्या मालकीच्या उद्योगधंद्यांतील वरिष्ठ नौकरांना अधिक पगार देण्याचे आमिष दाखवून आणि सरकारशी आर्धी विचारविनिमय न करता त्यांना खाजगी उद्योगधंद्यांत आणण्याचे प्रयत्न करण्यांत आल्याची कांहीं उदाहरणे सरकारच्या नजरेला आली आहेतच. असे प्रकार प्रमाणाबाहेर वाढले, तर सरकारला त्याविषयी गंभीरपणे विचार करावा लागेल. खाजगी उद्योगधंद्यांच्या मालकांकडून एखाद्या सरकारी तंत्रज्ञाची मागणी करण्यांत आली आणि ती योग्य वाटली तर सरकारने त्या अधिकाऱ्याला नौकरांतून मुक्त केलेले आहे. पण सरकारला कळू न देतां मात्र अशा हालचाली होता कामा नयेत.

भारत आणि ब्रिटन ह्यांचे व्यापारी संबंध

भारत आणि ब्रिटन ह्यांच्यामधील व्यापारी संबंधाविषयी एक छोटे पुस्तक फेडरेशन ऑफ ब्रिटिश इंडस्ट्रीज ह्या संस्थेतर्फे प्रसिद्ध करण्यांत आले आहे. भारतामधील बाजारपेठेचे ब्रिटिश उद्योगधंद्यांना किती महत्त्व आहे, ते पुस्तकांत विशद करण्यांत आले आहेच. पण उभयतां देशांतील व्यापारी संबंधांच्या भवितव्याबद्दल, त्यांच्या मार्गातील अडचणींबद्दल आणि व्यापारी संधींबद्दलहि पुस्तकांत विवरण करण्यांत आले आहे. ब्रिटनची जी पहिली शहाजोग गिन्हाइकें आहेत, त्यांच्यांत भारताचा समावेश आहे. गेल्या वर्षी ब्रिटनने भारताला १३ कोटी पौंडांचा माल निर्यात केला. पुस्तक तयार करणारा लेखक हा भारतामध्ये नौकरी केलेल्या आय. सी. एस्. पैकी असून त्याने स्वातंत्र्योत्तर काळांतहि भारताला बऱ्याच भेटी दिलेल्या आहेत. त्याने असा अभिप्राय व्यक्त केला आहे की, भारताचे औद्योगीकरण जसजसे वाटचाल करू लागेल, त्या प्रमाणांत उभयतां देशांतील व्यापाराची वृद्धि करण्यास अधिकाधिक संधि मिळेल. ब्रिटनच्या मालाला भारतीय बाजारपेठेत येणारी मागणी वाढेल. कारण, भारतामधील जनतेचे राष्ट्रीय उत्पन्न वाढेल. परंतु ह्याचा अर्थ रोज-खपाच्या वस्तु ब्रिटनला अधिक निर्यात करता येतील, असा मात्र नव्हे. परकीय चलनाचा संचय करून तो योग्य त्या ठिकाणी खर्च करण्याचे भारतीय सरकारचे धोरण असल्यामुळे अशा वस्तूंची आयात शक्य तितकी कमी करण्यांत येईल. भांडवली मालाची खरेदी करता यावी म्हणून परकीय चलनाची जपणूक करण्यांत येईल आणि त्यासाठी आयातीवर निर्बंध घालणे, परवाना-पद्धति चालू ठेवणे, इत्यादि मार्गांचा पूर्णपणे उपयोग करण्यांत येत आहे.

५०

वर्षापेक्षा जास्त जनतेची सेवा करीत असलेले मुंबईतील एक प्रसिद्ध निवासस्थान

★ शरदारगृह ★

प्रत्येक खोलीत स्वतंत्र बाथरूम व बाल्कनी
लक्ष्मंजी वगैरे कार्याची व भोजनपार्टीची कमी
खर्चात मनपसंत व्यवस्था
सभासंमेलने यांची टिळक हॉलमध्ये सोय.
क्रॉफर्ड मार्केटजवळ, मुंबई २.

साइ

प्रेग-गुटेरो

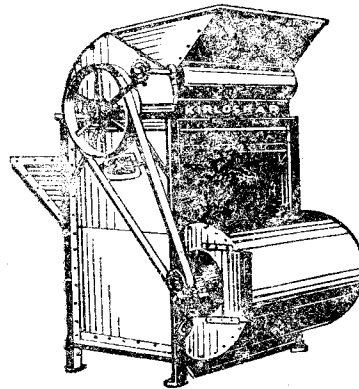
गर्भिणी-गर्भ-रक्षक

दत्तात्रेय कृष्ण सांड ब्रदर्स चेंबर लि.
चेंबर-मुंबई.

किलोस्कर

शेंगायंत्रे

या यंत्राकडून दर तासाला ७५ ते ८० पोती शेंग फोडली जात असून ते चालविण्यास ६ ते ८ अश्वशक्ति लागते. याशिवाय लहान प्रमाणावर हाताने व पॉवरवर चालणारी यंत्रे मिळतात.

“कल्याण” पॉवर शेंगा यंत्र

सविस्तर माहितीसाठी लिहा.

किलोस्कर बंधु लि., किलोस्करवाडी

वीज पुरवठ्याच्या सहकारी सोसायट्यांना आर्थिक साहाय्य

शेतीसाठी पाणीपुरवठा करण्याचे बाबतीत सहकारी वीजनिर्मिति संस्थांना स्वस्त दराने वीजपुरवठा करता यावा म्हणून त्यांना दुसऱ्या पंचवार्षिक योजनेत आर्थिक साहाय्य करण्यात येणार आहे. या सहकारी सोसायट्या दिवाबत्तीसाठीही वीजपुरवठा करतील. ही मदत मुंबई राज्यांत ज्या भागांत इलेक्ट्रिक ग्रीड-योजना लागू नाही, त्या भागांतील सोसायट्यांना देण्यात येईल.

सरकार अशा सोसायट्यांचे शेअर याअगोदरपासूनच घेत असून त्यांना भांडवली खर्चाच्या ३ इतकें कर्जही देतं. परंतु त्यांना शेतीला पाणीपुरवठा करण्याकरिता वीजपुरवठा करण्याचें काम हातीं घ्यावें, असें वाटण्याइतकें हें साहाय्य पुरेसें नाही. शेतीसाठी पाणीपुरवठा करण्याकरतां जो वीजपुरवठा करण्यांत येतो त्याचें उत्पन्न उत्पादनाच्या खर्चापेक्षा कमी येतें असें आढळून आलें आहे. म्हणून अशी आर्थिक मदत देणें जरूर झालें आहे.

सध्यांच्या योजनेखाला जें कर्जरूपानें साहाय्य देण्यांत येतें त्याशिवाय यापुढें, शेतीला पाणीपुरवठा करण्याकरतां जो वीज पुरवठा करण्यांत आला असेल त्याच्या भांडवली खर्चाच्या ३ इतकी रक्कम अनावर्तक आर्थिक मदत म्हणून देण्यांत येईल. १२ वीजनिर्मिति सोसायट्यांना त्यांच्या भांडवली खर्चाच्या ३ इतकें कर्जरूपानें साहाय्य देण्यांत येईल आणि त्यापैकी आठ सोसायट्यांना उपर्युक्त दरानें आर्थिक मदत देण्यांत येईल. यासाठी दुसऱ्या पंचवार्षिक योजनेत कर्ज देण्याकरितां १४.०१ लाख रुपये आणि आर्थिक मदतीकरतां १.४० लाख रुपये याप्रमाणें तरतूद करण्यांत आली आहे.

चालू आर्थिक साली तीन युनिटांना कर्जरूपानें मदत करण्यांत येईल व त्यापैकी दोघांचा आर्थिक मदत देण्यासाठीही विचार करण्यांत येईल. यासाठी अनुक्रमे रु. २.५० लाख आणि रु. ०.७३ लाख अशी तरतूद करण्यांत आली आहे.

ज्यांना वीज उत्पादन आणि पुरवठा सोसायट्या काढावयाच्या असतील त्यांनीं १९१० च्या इंडियन इलेक्ट्रिसिटी कायद्याच्या कलम ३ खाली लायसेन्ससाठी अर्ज करून तें मिळविलें पाहिजे आणि शेतीसाठी पाणीपुरवठा करण्याकरतां वीजपुरवठा करण्याच्या आपल्या योजनेच्या भागास मुंबई सरकारचे अॅधिकल्वरल इंजिनियर पुणें यांची मान्यता घेतली पाहिजे.

कर्जावर दरसाल दर शेंकडा ४३ रुपये याप्रमाणें व्याज आकारण्यांत येईल. कर्जाची परतफेड १५ वार्षिक हप्त्यांनीं करावी लागेल.

रशिआची नवी छोटी मोटार—रशिआतील मोटारसायकला तयार करणाऱ्या एका कारखान्यानें नवीन प्रकारची छोटी मोटारगाडी तयार केली आहे. गाडीत दोन माणसे बसण्याची सोय असून तिचें वजन अवघे ८१५ पौंड आहे. ती जास्तीत जास्त ५० मैल वेगानें पळू शकेल. एंजिन हवेनें थंड रहाणार आहे. एका गॅलन पेट्रोलवर ती १४५ मैल जाईल.

राज्य सरकारांची नवी कर्ज उभारणी

राज्य सरकार	लक्ष रु.	विकाची किंमत % रु.
(१) आंध्र	६००	९९.८
(२) बिहार	२००	९९.४
(३) मुंबई	७५०	१००.०
(४) हैद्राबाद	२००	९९.८
(५) मध्यभारत	१००	९९.४
(६) मध्यप्रदेश	१५०	९९.४
(७) मद्रास	१२५०	९९.१२
(८) म्हैसूर	४००	९९.८
(९) ओरिसा	३००	९९.४
(१०) पंजाब	२००	९९.४
(११) राजस्थान	३००	९९.८
(१२) सौराष्ट्र	२५०	९९.८
(१३) त्रावणकोर-कोचीन	२००	९९.४
(१४) उत्तर प्रदेश	८००	९९.८
(१५) प. बंगाल	७००	१००.०

व्याजाचा दर : ४%

परत फेड : ३ सप्टेंबर, १९६८ (मुंबई सरकार ३ सप्टेंबर, १९७० रोजी परतफेड करील.)

दि सासवड माळी शुगर फॅक्टरी लि.

नोकरवर्ग को. के. सोसायटी लि., माळीनगर

अहवालाचे वर्षी सभासदांत ५४ ची भर पडली, वसूल शेअर-भांडवल ११,१८० रुपयांनीं वाढलें, ठेवीत १०,००० रुपयांची भर पडली, निव्वळ नफा १,१६४ रु. नें वाढून तो २,८१३ रु. झाला. दिलेल्या कर्जांत २९,६७१ रु. ची वाढ आहे. अशा रितीनें, खेळतें भांडवल ५२,९७१ रु. चें ७५,५२७ रु. झालें आहे. शेअर्सवर ५% डिव्हिडंड देण्यांत येईल. (पदसिद्ध प्रेसिडेंट: हरिभाऊ बळवंत गिरमे; व्हा. प्रेसिडेंट व चेअरमन: ग. स. कारभारी; सेक्रेटरी: ना. गं. अंतरकर.)

दि पूना मर्चंट्स को. बँक लि.

अहवालाचे वर्षी वसूल भांडवलांत ४,६२० रु. ची भर पडून तें १,०७,३६० रु. झालें. रिझर्व्ह व इतर फंड १,३२,९७४ रु. चे आहेत. ठेवीची रक्कम वाढली, त्या प्रमाणांत कर्जव्यवहारास अधिक रक्कम उपलब्ध झाली. चालू ठेवखाल्यावर तात्पुरते ओव्हरड्राफ्टची सवलत देण्याचे दृष्टीनें एक पोटानियम सुचविण्यांत आला आहे. थकवाकर्षी प्रमाण गतवर्षीपेक्षा २ टक्क्यांनीं कमी आहे. नफा ६,६५४ रु. झाला. ३.३% दरानें डिव्हिडंड मिळेल. (चेअरमन: रा. ग. ठोसर; एजंट: भ. ग. साबणे.)

तमाम दंतरोगांवर

☆ नाकडछाप म्हणजेच दाळी दूध पावडर ☆

हे पत्र पुणें पेट शिवाजीनगर घ. नं. ९१५११ आर्यभूषण छापखान्यात केशव गणेश शारंगपाणी यांनीं छापिलें व भीपाद बामन काळे, बी. ए. यांनीं 'दुर्गाधिवास' ६२३ शिवाजीनगर (पो. ऑ. देऊन जिमखाना) पुणें ४ वेधे प्रिंट रं.